

ואומרת עד מתי ה' אלסי נבאות. קן התלואות. העולות ויורדות עמי עד למי ומכשולי הזמן המונעים ויושבים ממולי אדוקים צי. אשר בהם אין דעתי מתקדמת:

וישלה מלאך טוב ופרקליט המלמדני להועיל. ויוכיחני על פני. בטובה מרדות אחת. ויורני ויאמר לי. בכתב ובע"פ. עד מתי עלל. תשכב על לך. ותתן את פך ולבך שוין. להחטיא את בשרך כלך מדברך אלה. הטוב אחת מאבך הראשון. בחור שבאבות. כי אף שקדמה לו ההבטחה אחזו פלגות ירא שמא יגרוס החטא וכו' (ברכות ד.). ואחיה לא כן הסיבות לבך אחורית. זה עשר שנים גורשת מהסתפח בנחלת ה'. ולבנות לך בית בארץ החיים. לנטוע שמים ולייסד. ארץ. אשר לא תוכו בראש כי אם לשבת ירש ותושיה נדחה ממך. עשה זאת איפה והודרו. על כל מה שתשלוט וכל אשר תמלא ידך לעשות בכתך עשה לא ימנעו ממך משפטי הכוכבים הנכונים ומערכתם כי אם חולש הרעיון ועלילות הידים ודע נא וראה כי האלמים נתקד עליון. על כל המולאות הבחירות בחור בטוב ומאום ברע. ואת הטוב תקבל מאת האלמים. ולילה כיום יאיר לך. בעה"ז. מעין העה"ב ואם תאבד שמוע אלי. בעוד כפתך רעננה ואשר כח כך. לרון אל המערכה. קום פלס רך. כאחד האלמים. להשיג ולהכיל מן הרוח ורוח אלהים מרחפת על פני המים. מימה של תורה. הוא הדרך דרך עץ החיים הנלמים ותחילת. חכמה יסיה לך לאורה מישור כלמיד פתיל תכלת וקדש עמך בקדש ישראל כי פאריך. ואל תפסע פסיפה גסה על ראשי עם קדש. סליכותיך יהיו הלכות קטנות כהלכות אלי מלכי בקדש. אשר בזה בחיים ובמות תמות נפשך מות ישרים והלכה וסיה בצרור החיים. לחיי עולם אשר נטע בתוכיו. ותן תודה בובח תודה. בקרבן מנחה והניגה. והשען תחת העץ ותאכל מפריו. פרי חדש. ותשבע ותותר מלחם הפנים והיה כל מבקש ה' יבא אל אהל מועד. ולא ימוש מפך ומפי זרעך מעתה ועד עולם. ואחיה יהיה כך. ביה לעמוד בטייל מלך. ואל יבטחך ירך. כי יש פדן ועדינים. להרע ולהטיב. כי דע נא וראה. כי רבים חללי האוש. ועלילות ידים. וכל אשר תחרשל על הטוב מעשותו בדמותו למחרתו. תוסף לרש ור ממך הדרך הישר. כי האלמים נסה כתיב. ויתן ימי שנות האדם בראש וצממון ויהיו חיי לרש למען אשר לא יסור מאחריו וכל אשר תאמר לכשאפנה אשנה תשנה באלות כי מי יודע. מחר תהשיגנו. אלה הדברים דומיהן הן הן הנקיים באמירה לכל חכמי לב וכל הדרכים בחשקית שקלא אביך יעקב ישראל סבא. ומשה רבן. אבינו רועינו רעיה מסימנא חשוק ואחיו בהם. ומסה אל תנה ידך. וקום נא שנה פה. לבא רב והקריבם נא לפחתך כי הם השאירים לנפשותם. ברכה אמך חיים עד העולם זכרם מקור מים חיים. לא יסוף מורעם. לרנן להם לפני ה' לדורות חחרת. ובשבעי את מוסר אז רב בחכמה אשר בא אלי להזכיר. את עוני עמדי מרעיד וענמה נפשי עלי כי דבריו טובים ונכוחים ושומע הן להם. ולו אוכל לעשות את הדבר הזה אשר יעיד עלי הכורה כי זו הפשתי ינעתי ומלאתי דלתות העזרה סגורות לפני. ואל הכסף מעט לל החכמה מעט מעט. אשר לאות חבלי יולדה באל לי כאשה המזכרת. עם כל זה נערת חלני. ואמרת זו היא לפשות וה' אלהים אמתי. יעזור לי ובעמתי וסמכתי. דעתי בכחו של זקן כי דין רפס מצי אבא לחת כמנהגי צמדת הכעמון ושלח להרהר אחד מדותיו ית'. כי לדיק וישר הוא. ואמנם אנכי חטאתי. וישלחני ביד פשתי. כי האלמים עשה שיראו מלפניו ואנכי פיתי הבית מצית ומחון. והפשתי חיפוש מחיפוש. וראה כי פרוס אנכי. מתורה ומצות דמננו עלי. אף בעידנא דלא פסיקנא בזה וסוף כל סוף לקחתי מכל אשר נמלא אחי באמתחת גלותי. מנחלת אבותי ואוכל מכל ולא כל אשר הייתי יכול לאכול מאשר טפחו ורבו בזאת התורה אשר שם משה הנביא דבריו ליעקב ומפיו שמעתי שאחר גמר זריעה וקצירה. וטחיה אשר זרע וקצר וטחן ולש א"א זל חיבורו הגדול על הכ"י וט"ע וקרא לו בשם "לחם הפנים" הלך לו לעיר המהוללת רבתי בדעות שרתי צמדות קושטנגינה יע"א להדפיסו בדפוס אשר היה שם בראשונה ובפנותי שם הק"ל קול יעקב. והיתה שם מנוחתו וס"ת שהיה עמו נגח שם. וכן קרשו ביתר ואחר כתיבותיו לא ידענו מה היה להם כי לא נמלאו בתוך המחחרת ובחורות משה למדנו ועיני לורו ותלמידיו רבני גולה היושבים על כסא הסוראש בע"ק עיר האלמים סלה היי ידעי עוצה כמה גדול כחו בתורה שבכתב ובע"פ וכבר נתפרסמו קלת מחוקק פסקיו והוראותיו המאירים ומחירים בשער הגדול הוא הגאון הכהן הגדול בעל שער אפרים ז"ל ועוד לו בשער בת רבים אשר הכין וחקר והדריך דרך לרבים דרכי נועם אשר להגאון מוהר"ם הלוי ז"ל וכאלה רבות ממשפחותיו ומאחריו הנעימים נתפשטו בחייו בע"פ ובכתב יש אחנו על אחת כמה וכמה מן החידושים אשר היה מאסף אתו בקולמוסו באותה שעה קלה שהיה פנוי מעסקי עול הרבים אשר היה על נוהגו וצלמדו ספר עם הת"ח אשר היו מקשיבים לקולו או היתה עליו יד ה' והיה דורשה כותבה ומניה והיתה לו לאות ולמוכרת אדעתא להכינה באורך ימים צמינה של תורה ולשים אותה על הספר הישר וללמדה אל כל בני ישראל ע"י השתדלות ההדפסה כי הדברים הם דברים שיש לרבים זכות בסן. ובעמותי עזריו בן ס"ח שנה עלה משה למרום ואינו כי לקח אותו אלהים באך לשבט החמ"ט אור ליל הששי בסי' ואל משה אמר עלה אל ה' לחקות תחת כנפיו ולהתענג מזיו כבודו. ואותו עזב לאנחות והשאיר הדברים אחריו ולא נשאו ק"ו הדשאים בעמון ונלאו בערבוזיה כי הנה הוא יושב ממולי בנן אלהים בארץ החיים הנבחרת :

אכן עתה סעיפי השבוי והעירוני להסתחיל ולשים למקלת מן הדברים שארית בארץ וראשון ראשון שעלה ביד מנחלת בית אבי הן המה הלכות קטנות אלו ח"א ושי אשר מלאחים מוכנות מאתו להדפיסם באשר כעת על לבבי אם יגזור ה"ת יען רחמים באמת הלכות פסוקות קטנות הסמות ורבות האיות שהמעין בהם אם יעמיק עין עיונו וידקדק באותיות דברי השאלה והתשובה ימלאם באלו במספר במין כיון אין בהם נפתל ועקש והמעט מחזיק מרובה ובעת ידו משפט אמת משערת ולהיות כי אנה לבני אבא חלא בר חמרא ואינו ראוי להקריב מדלי כלום לפני הפחמים מלכי ארץ רבנן ותלמידהון אמר לי לבי להקריב בקרב הלכות אלו קלת דברים מהליקוטים שלקטתי לעצמי מידי יום יום בשם המני"ה שר"ל המלקט משה בן יעקב חאגי"ז ופן יחשדני שומע ורואה בזכירי מקלת דברים שלא בשם אומרן כאילו ח"ו אני עוסק בהן שלא לשמן אני מנלל את עצמי כי חלילה לזרעא דאבא לקותמן ולהעלימן ומן הידוע הוא שכל דברי הם המה דברי רבותי החיים והנוחי עדן יתענגו ברוב שלום ואין דמן ואוריית דמן כי מייחם שחיתי אם לא רובם מקלתן ובסא עדיפנא מחברי דקא חזינא לרבי מאיר מאחוריה ואף כי לא שמעתי כל לרכי לפני הן עוד היום גדול כל ימי חיי פעליו לזכרה ומימי ספריו ירוו למאי ויהיו לראשי עטרת נבחרת ומאוד מאושרת ויען כי ליורש קמתי למשפחת בית אדונתי אחי ת"ס מלבד נחלת משפחת בית אבי אשר גם לה נשארתי רק אנכי לבדי וקרינא עלי כי בן הייתי לאבי רך ויחיד